

Regioonide Komitee arvamus „Arukate piiride pakett”

(2014/C 114/15)

I. ÜLDISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Üldised märkused

1. väljendab heameelt äsja vastuvõetud Schengeni ala juhtimise paketi üle, mis koosneb uuest hindamismehhanismist, mille eesmärk on kontrollida Schengeni *acquis*'⁽¹⁾ ning nende ühiseeskirjade kohaldamist, milles käsitletakse erandjuhtudel sisepiiridel piirikontrolli ajutist taaskehtestamist⁽²⁾;
2. tunnistab, et Schengeni ala hea toimimine sõltub vastastikusest usaldusest ja liikmesriikide võimest kontrollida välispiire vastavalt ühiseeskirjadele;
3. hindab positiivselt liikmesriikide ja komisjoni jagatud vastutuse põhimõtet uue Schengeni hindamismehhanismi raames, mis ei kuulu enam üksnes valitsustevahelise koostöö alla ja võib aidata kõrvaldada puudusi ja edendada vastastikust usaldust. Samuti hindab komitee selle laiendamist Schengeni *acquis*' kõikidele aspektidele, sealhulgas sisepiirikontrollide puudumisele, et vältida ebaseaduslikke kontrolle, mis õhnestavad isikute vaba liikumise põhimõtet;
4. rõhutab, et igasugune sisepiirikontrolli taaskehtestamine nõuab koordineerimist ELi tasandil, et vältida ühepoolseid otsuseid, mis võivad kahjustada isikute vaba liikumise põhimõtte täielikku rakendamist sisepiirideta alal;
5. leiab, et rändevood välispiiridel ei kujuta iseenesest ohtu avalikule korrale või sisejulgeolekule, mis võiks õigustada sisepiirikontrolli taaskehtestamist;
6. meenutab, et Euroopa solidaarsuse põhimõte nõuab olukorras, kus ühe liikmesriigi välispiir on surve all, kõigi liikmesriikide ja Euroopa tasandi tehniliste ja rahaliste abimeetmete mobiliseerimist, ning selliste Euroopa Liidu organite nagu Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (FRONTEX) ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) toetust;
7. pooldab meetmeid rangema piirikontrolli ja parema õiguskaitse tagamiseks, terroriaktide ja teiste raskete kuritegude vastase võitluse toetamiseks ja ebaseadusliku rände vähendamiseks;
8. leiab seega, et sisepiirikontrollide ajutine taaskehtestamine välispiirikontrolli püsivate ja tõsiste puuduste tõttu peab toimuma objektiivse hindamisprotsessi raames ning see peab olema lubatud üksnes erandkorras ja viimase võimalusena;
9. soovib tagada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste täieliku osaluse hindamisel ning välispiirikontrollide püsivate ja tõsiste puuduste tuvastamisel, et tagada sisepiirikontrollide taaskehtestamine kohapealse olukorra korrektse hinnangu alusel, mis põhineb erinevatel teabeallikatel ja toimub erinevate osalejate kaasabil;
10. tunnistab ELi välispiirikontrolli tähtsust mitte üksnes julgeoleku, vaid ka ELi-sisese liikuvuse jaoks⁽³⁾;
11. tunneb heameelt Euroopa piiride valvamise süsteemi (EUROSUR) äsjase kasutuselevõtu üle. See süsteem on välispiirikontrolli tõhustamise meede, mis toimub operatiivteabe jagamise teel ning välispiiridel teostatava mere- ja maismaapiirivalve riiklike ametiasutuste ning FRONTEXi koostöö kaudu; rõhutab, et eesmärk vähendada inimeste kaotust merel peab olema selle mehhanismi põhieesmärk lisaks ülesandele tuvastada ebaseaduslikud sisserändajad ja tugevdada sisejulgeolekut, ennetades sellist piiriülest kuritegevust nagu inim- ja uimastikaubandus;

⁽¹⁾ COM(2011) 559 final.

⁽²⁾ COM(2011) 560 final.

⁽³⁾ Vt Regioonide Komitee arvamus Stockholmi programmi kohta, raportöör: Anna Terrón i Cusi, ELT C 79, 27.3.2010, punkt 52.

12. hoiatab siiski, et see süsteem ei tohi seada ohtu inimõiguste kaitset ega prevaleerida varjupaigaõiguse või tagasisaatmise eest seisva kaitse üle, mis on tagatud põhiõiguste harta artikliga 18 ja artikli 19 lõikega 2⁽⁴⁾;

13. väljendab muret täheldatud suundumuste pärast rakendada taas kaalutusõigust ELi tasandi valdkondades (nagu vaba liikumine) ning tunneb eelkõige muret teatud liikmesriikide äsjase ettepaneku pärast näha ette laiendatud võimalusi vaba liikumise õiguse – mis on ELi kodakondsuse esmatähtis aspekt – piiramiseks;

14. kordab, et isikute vaba liikumine sisepiirideta alal on ELi üks aluspõhimõtteid ning kodanike jaoks üks kõige konkreetsematest ja kasulikimatest aspektidest, mida ei tohi kahtluse alla seada;

15. leiab, et just vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala toimimise üldisel taustal tuleb hinnata arukate piiride paketti, mis koosneb järgmistest määruste ettepanekutest: riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi loomine Euroopa Liidu liikmesriikide välispiire ületavate kolmandate riikide kodanike riiki sisenemise ja riigist lahkumise andmete registreerimiseks⁽⁵⁾, registreeritud reisijate programmi loomine⁽⁶⁾ ning Schengeni piirieskirjade muutmine, et võimaldada kahe süsteemi rakendamist⁽⁷⁾;

II. POLIITILISED SOOVITUSED

Konkreetsed märkused arukate piiride paketi kohta

16. tunnistab uue tehnoloogia tähtsust tõhusate piirihaldussüsteemide tagamiseks ja selleks, et tulla toime välispiiri ületamiste arvu märkimisväärse suurenemisega, ning turvalise välispiirikontrolli tagamiseks eri liikmesriikide eeskujul;

17. märgib, et riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi eesmärk on asendada kehtiv passide käsitsi tembeldamise süsteem elektroonilise registriga, mille abil märgistada riiki sisenemise ja riigist väljumise koht ja kuupäev kolmanda riigi kodanike puhul, kellel on luba lühiajaliselt (kuni kolm kuud) viibida Schengeni alal, ning mis võimaldab lubatud viibimisaega automaatselt arvutada;

18. tervitab registreeritud reisijate programmi väga positiivset eesmärki lihtsustada sagedasti reisivate, eelkontrolli läbinud kolmandate riikide kodanike jaoks Euroopa Liidu välispiiri ületamist, kasutades automaatset piirikontrolli, mis lihtsustab ELi alale sisenemist sagedaste heausksete reisijate jaoks;

Märkused arukate piiride paketi mõju kohta põhiõigustele

19. väljendab kõhkclusi seoses sisenemise ja lahkumise süsteemi kehtestamisega ning selle võimaliku mõjuga põhiõigustele, eelkõige isikukandmete kaitse valdkonnas⁽⁸⁾;

20. tunnistab, et arvukate, sealhulgas biomeetriliste isikuandmete kogumine tekitab teatud pingeid nende süsteemide ja põhiõiguste vahel, sealhulgas eelkõige seoses õigusega eraelule ja isikuandmete kaitsega, mis nõuavad eesmärgi selget piiritlemist ning nende vajalikkuse ja proportsionaalsuse kontrolli;

⁽⁴⁾ Vt kõnealuses küsimuses Regioonide Komitee arvamus teemal „Rände ja liikuvuse suhtes võetud üldine lähenemisviis”, raportöör: Nichi Vendola.

⁽⁵⁾ COM(2013) 95 final.

⁽⁶⁾ COM(2013) 97 final.

⁽⁷⁾ COM(2013) 96 final.

⁽⁸⁾ Regioonide Komitee arvamus teemal „Stockholmi programm: vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala uue mitmeaastase programmi väljakutsed ja võimalused”, ELT C 79, 27.3.2010, punkt 56.

21. toetab kindlalt kõrgetasemelist isikuandmete kaitset ning väljendab muret kodanike kohta kättesaadava digitaalse teabe üha kiirema kasvu üle, mis on info- ja sidetehnoloogia arengu tulemus⁽⁹⁾;

22. hoiatab, et mittediskrimineerimise ja isikuandmete kaitse põhimõtte seisukohast tekitavad kavandatud süsteemid tõsist muret, kuna nad mõjutavad põhiõigusi, eelkõige nende kolmandate riikide kodanike ja varjupaigataotlejate õigusi, kes soovivad siseneda ELi territooriumile;

Märkused arukate piiride paketi lisaväärtuse, vajalikkuse ja proportsionaalsuse kohta

23. leiab, et kuna arukate piiride paketi kaks süsteemi hõlmavad arvukate, sealhulgas biomeetriliste isikuandmete kogumist, tuleb tõestada nende süsteemide vajalikkust, õiguspärasust ja proportsionaalsust ning seda, et nende eesmärke ei ole võimalik saavutada eraellu vähem sekkuvate ja odavamate süsteemide abil;

24. võtab teadmiseks Euroopa andmekaitseinspektori kriitilise arvamuse, milles seatakse kahtluse alla arukate piiride paketi vajalikkus ja proportsionaalsus uute süsteemide kehtestamist õigustavate usaldusväärsete tõendite puudumise tõttu. Euroopa andmekaitseinspektor on nimelt seisukohal, et sisenemise ja lahkumise süsteemiga rikutakse õigust eraellu puutumatusel ning et süsteemi kulutõhusus on küsitav nii finantsilisest kui põhiõiguste seisukohast⁽¹⁰⁾;

25. märgib, et Euroopa Parlament, artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörühm ja kodanikeühiskonna esindajate enamik on samuti väljendanud kahtlusi sisenemise ja lahkumise süsteemi vajalikkuse ja lisaväärtuse küsimuses⁽¹¹⁾;

26. tunnistab, et sisenemise ja lahkumise süsteemi loomise vajalikkuse ja proportsionaalsuse küsimus on vastuoluline, kuna puuduvad ümberlõkkamatud tõendid nende süsteemide tõhususe kohta kavandatud eesmärkide saavutamisel tõhusa piiride haldamise, ebaseadusliku sisserände vastu võitlemise ning organiseeritud kuritegevuse raskete vormidega võitluse tugevdamise valdkonnas;

27. märgib, et sisenemise ja lahkumise süsteemi peaesmärk on tuvastada kolmandate riikide kodanikud, kes sisenevad Schengeni alale seaduslikult, lühiajalist viisat omades või omamata, ning kes jäävad sinna lubatud viibimisajast kauemaks. Seetõttu arvutatakse lubatud viibimisaeg elektrooniliselt ning riiklikele ametiasutustele saadetakse hoiatus kõnealuse perioodi ületanud kodanike kohta, mis võimaldab ebaseaduslikud sisserändajad kinni pidada ja nad tagasi saata;

28. leiab, et sisenemise ja lahkumise süsteemi lisaväärtus kõnealuse eesmärgi saavutamisel ei ole selge, kuna ebaseadusliku viibimise hoiatussüsteem põhineb oletusel, et ELi territooriumile sisenevad isikud, lühiajalist viisat omades või omamata, on kohustatud sealt lahkuma kolme kuu jooksul. Siinkohal ei võeta arvesse selliseid eritingimusi nagu varjupaiga taotlemine või viibimise seaduslikuks muutmine liikmesriigi õiguse alusel;

29. märgib, et sisenemise ja lahkumise süsteemi vajalikkuse ja proportsionaalsuse hindamine on seda olulisem, kuna riigis ebaseaduslikult viibijate kinnipidamisvõimalused puuduvad, sest süsteem suudab tuvastada ebaseaduslikud sisserändajad üksnes nende lahkumisel Schengeni alalt, mis muudab sisenemise ja lahkumise süsteemi „väga kulukaks rändestatistika kogumise süsteemiks“⁽¹²⁾;

30. märgib, et sisenemise ja lahkumise süsteem ei suuda tuvastada sisserändajaid, kelle viibimine on muudetud seaduslikuks varjupaigataotlemise õiguse või riiklike sisserände-eeskirjade alusel. Neid isikuid ohustab ebaseaduslik kinnipidamine sisenemise ja lahkumise süsteemi edastatud hoiatuse alusel, mis põhineb viibimisaja automaatsel arvutamisel, mille puhul ei ole võetud ega ole võimalik arvesse võtta seda liiki tingimusi;

⁽⁹⁾ Regioonide Komitee arvamus teemal „Stockholmi programm: vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala uue mitmeaastase programmi väljakutsed ja võimalused“, ELT C 79, 27.3.2010, lk 37.

⁽¹⁰⁾ Euroopa andmekaitseinspektori 18. juuli 2013. aasta arvamus veebilehel https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2013/13-07-18_Smart_borders_EN.pdf. Vt ka Euroopa andmekaitseinspektor, „Esialgused märkused arukate piiride paketi teemalise ettepaneku kohta“, 3. märts 2008, lk 4, avaldatud <http://www.edps.europa.eu>. Vt ka Euroopa Andmekaitseinspektori arvamust Stockholmi programmi kohta, ELT C 276, 17.11.2009, punkt 71.

⁽¹¹⁾ Komisjoni töödokument „Riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi loomist käsitlevale Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanekule lisatud mõjuhinnang“, SWD(2013) 47 final, Brüssel, 28.2.2013.

⁽¹²⁾ Bigo, Didier, Carrera, Sergio jt, „Evaluating current and forthcoming proposals on JHA data bases and a smart borders system at EU external borders“, Euroopa Parlamendi uuring, 2012, lk 37.

31. leiab, et sisenemise ja lahkumise süsteem nõuab samuti asjaomaste kontrollide kiiruse küsimuse tõstatamist, kuna see süsteem kohustab koguma arvukalt tähtnumbrilisi ning biomeetrilisi andmeid. See pikendab reisijate ooteaega piirikontrollis ning mõjutab seega negatiivselt piiriülest liikuvust, mida ei kompenseeri registreeritud reisijate programm. Samuti võib kahelda selles, kas registreeritud reisijate programmiga seonduvad kulud on proportsionaalsed võrreldes nende isikute väikese arvuga, kes komisjoni arvates igal aastal sellest kasu saavad (5 miljonit): 0,7 % igal aastal ELi välispiire ületavate isikute koguarvust (u 700 miljonit) ⁽¹³⁾. Registreeritud reisijate programmide olemasolu teatud riikides tõestab, et neid on võimalik rakendada ilma sisenemise ja lahkumise süsteemita. Mitmed liikmesriigid on juba arendanud automaatseid kontrollisüsteeme biomeetrilisi passe omavatele ELi kodanikele;

32. rõhutab, et nende süsteemide proportsionaalsuse ja õiguspärasuse küsimused tuleks läbi vaadata nende suurte kulude seisukohast, mis ulatuvad hinnanguliselt 1,1 miljardi euroni, mis tuleb katta Sisejulgeolekufondist, millele on ette nähtud 4,6 miljardit eurot ajavahemikul 2014–2020. Komitee meenutab, et see summa ületab kaugelki komisjoni 2008. aastal prognoositud summa, kusjuures puudub tagatis, et kõnealusest summast piisab, nagu on märkinud Euroopa andmekaitseinspektor ⁽¹⁴⁾;

33. kordab oma kahtlusi selle kohta, kas nii märkimisväärsed investeeringud piirikontrollidesse on kõige tõhusam ja ulatuslik viis võidelda ebaseadusliku sisserände vastu pikas perspektiivis ⁽¹⁵⁾;

34. tunnistab, et kulutõhususe aruandes tuleb samuti arvesse võtta suuri kulusid ja halduskoormust, mida need süsteemid võivad kaasa tuua liikmesriikidele võrreldes välispiire ületavate reisijate piiratud arvuga;

Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste roll välispiiri haldamise integreeritud süsteemi järkjärgulisel kehtestamisel

35. leiab, et ELi lähenemisviisi sidusus välispiiride kontrolli küsimuses hõlmab mitut tasandit ning esitab terve rea väljakutseid vastutavatele riiklikele ametiasutustele, kes tegutsevad koostöös kohaliku ja piirkondliku tasandi eri osalejatega;

36. väljendab kahetsust asjaolu üle, et mitmetasandilise valitsemise mõõdet ei ole piisavalt arvesse võetud Schengeni ala teemal peetavates ELi poliitilistes aruteludes, sest subsidiaarsuse põhimõtte asjakohane rakendamine nõuab kohaliku ja piirkondliku mõõtmel süstemaatilisemat kaasamist;

37. kutsub üles kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning Regioonide Komitee ulatuslikumale kaasamisele, et tagada kõnealustes valdkondades alt üles lähenemisviis, mis aitaks tagada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste probleemide ja kogemustega arvestamist ELi otsustusprotsessi eri etappidel, eelkõige seoses piirikontrolli taaskehtestamisega sisepiiridel, ELi rahastamise tõhususe ja lisaväärtusega ning arukate piiride paketi mitmetasandilise valitsemise aspektiga;

38. kutsub Schengeni piirieskirjade rakendamise eest vastutavaid kohaliku tasandi esindajaid üles edendama koolitustegevust ja teavituskampaaniaid Euroopa õigusaktide kohta piiriküsimuses ja kodanike õiguste valdkonnas, et kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ning peamised kohapealsed osalejad, edendada vastastikust usaldust ja vältida negatiivset mõju vaba liikumise alale ja põhiõigustele;

39. meenutab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võivad etendada olulist rolli põhiõiguste kaitse edendamisel eri tasanditel ⁽¹⁶⁾, sealhulgas ELi sise- ja välispiiridel;

40. nendib, et välispiiride haldamiseks mõeldud ELi rahastamine keskendub julgeolekule, jättes unarusse põhiõiguste valdkonna, ning kutsub seetõttu üles andma kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele rohkem otsustusõigust ELi eelarveprioriteetide määratlemisel piiride haldamise ning sisserände- ja varjupaigapoliitika rahastamise valdkonnas, nii et rahalised vahendid suunataks neisse infrastruktuuridesse ja avalikesse teenustesse piiridel, mis vajavad kõige enam toetust kõnealuses valdkonnas;

41. teeb seetõttu ettepaneku kehtestada riikide valitsustele rangem kohustus konsulteerida kohalike ja piirkondlike omavalitsustega ELi rahastamise kavandamisel kõnealuses valdkonnas;

⁽¹³⁾ Komisjoni töödokument „Riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi loomist käsitlevale Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanekule lisatud mõjuhinnang”, SWD(2013) 50 final, Brüssel, 28.2.2013.

⁽¹⁴⁾ Vt Euroopa andmekaitseinspektor (2008), „Esialgused märkused arukate piiride paketi teemalise ettepaneku kohta”, 3. märts 2008, lk 4, avaldatud <http://www.edps.europa.eu>.

⁽¹⁵⁾ Arvamus teemal „ELi siseasjade valdkonna rahastamisvahendid”, raportöör: Samuel Azzopardi, CdR 12/2012, punkt 47.

⁽¹⁶⁾ Vt eelkõige Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust teemal „Euroopa Liidu strateegia põhiõiguste harta rakendamiseks”, ELT C 9, 11.1.2012.

42. kordab üleskutset kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tõhusamaks kaasamiseks sisserände- ja varjupaigapoliitika valdkonnas „kooskõlas nende pädevusega riiklikus kontekstis, kasutades vahendeid, mille raames neid käsitakse ELi rahastamise adreessaatidena, ka ilma et keskvalitsuse asutused peaksid vahele”⁽¹⁷⁾;

43. leiab, et sisenemise ja lahkumise süsteem ning registreeritud reisijate programm nõuavad riiklike ametiasutuste kogutud andmete kontrollimise ja kasutamise pädevuste järkjärgulist ülekandmist ELi organitele, mis mõjutab subsidiaarsuse küsimust;

44. kutsub seetõttu üles konsulteerima põhjalikumalt kohalike ja piirkondlike omavalitsustega ning Regioonide Komiteega süsteemide väljatöötamisel, arvestades asjaomast mõju piiriülestele piirkondadele ning asjaolu, et piiride haldamise küsimus kohalikul tasandil võib erineda huvidest, mis juhivad riiklikke või keskvalitsuse asutusi, kes on enam mures riikliku julgeoleku kui piiriülese liikuvuse lihtsustamise pärast, mis on eelkõige piiriüleste piirkondade mure;

Soovitused arukate piiride paketi kohta

45. kutsub Euroopa Parlamenti ja nõukogu üles koostama sisenemise ja lahkumise süsteemi ning registreeritud reisijate programmi kulutõhususe süvendatud analüüsi, mis on vajalik majanduslanguse ja eelarvepiirangute taustal, ning sarnase analüüsi nende vajalikkuse, proportsionaalsuse ja tõhususe kohta enne asjaomaste läbirääkimiste juurde asumist;

46. kutsub Euroopa Parlamenti ja nõukogu üles sisenemise ja lahkumise süsteemi ellurakendamise korral panema paika süsteemi tagatised, et vältida hoiatusi, mis võivad kaasa tuua nende isikute ebaseadusliku kinnipidamise, kelle süsteem tuvastab riigis ebaseaduslikult viibijatena, kuigi liikmesriik on neile tegelikult väljastanud elamisloa ning neil on seega õigus liikuda vabalt Euroopa sisepiirideta alal;

47. juhhib tähelepanu vajadusele tagada eelarvepiirangute ajal see, et iga paigaldatav süsteem oleks koostalitlusvõimeline olemasolevate riiklike süsteemidega, et mitte kahjustada nende toimimist ning raisata juba investeeritud riiklikke vahendeid;

48. soovib kehtestada tugevad mittediskrimineerimise tagatised ja piisavad meetmed, et tagada andmekaitse, eraelu puutumatuse ja õiguskaitse kättesaadavus kolmandate riikide kodanikele, eelkõige selleks, et ennetada põhjendamata tagasisaatmist sisenemise ja lahkumise süsteemi valehäire korral;

49. teeb ettepaneku edendada kõnealuse süsteemi rakendamise korral koolitustegevusi kodanike õiguste valdkonnas ja ametnike teavituskampaaniaid riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, eelkõige süsteemiga seonduvate ohtude osas ning selle korrektse ja ebakorrekse rakendamise valdkonnas, et vältida süsteemi ebaseaduslikku ja diskrimineerivat kasutamist.

II. MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

COM(2013) 95 final

Artikkel 8

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kõik pädevad asutused, kellel on kooskõlas käesoleva määrusega sisenemise ja lahkumise süsteemile juurdepääsu õigus, tagavad, et sisenemise ja lahkumise süsteemi kasutamine on seoses pädevate asutuste ülesannete täitmisega vajalik, asjakohane ja proportsionaalne.	Kõik pädevad asutused, kellel on kooskõlas käesoleva määrusega sisenemise ja lahkumise süsteemile juurdepääsu õigus, tagavad, et sisenemise ja lahkumise süsteemi kasutamine on seoses pädevate asutuste ülesannete täitmisega vajalik, asjakohane ja proportsionaalne ning kooskõlas kõigi asjaomaste ELi ja riiklike eeskirjadega isikuandmete kaitse kohta.

⁽¹⁷⁾ Vt Regioonide Komitee arvamus teemal „Rände ja liikuvuse suhtes võetud üldine lähenemisviis”, täiskogu 96. istungjärk 18.–19. juulil 2012. aastal.

Motivatsioon

Pädevatele asutustele tuleb kehtestada asjaomaste isikuandmete kaitse eeskirjade järgimise nõue kui kõnealusest määrusest tulenev üldpõhimõte.

Brüssel, 28. november 2013

*Regioonide Komitee
president*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
